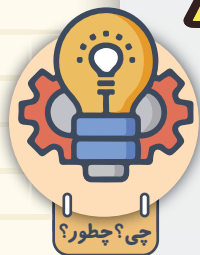

اگر خودکار نبود

امروز وسط امتحان جوهر خودکارم تمام شد. خودکار دیگرم را برداشتم و شروع به نوشتن جواب‌ها کردم. بعد از امتحان از خودم پرسیدم اصلاً خودکار را چه کسی ساخت؟ دویست سال پیش تنها وسیله نوشتن، خودنویس بود، اما مشکلاتی وجود داشت. مثلاً اگر جوهرش وسط یک امتحان سخت تمام می‌شد، چه؟ اصلاً فکر کرده‌اید چقدر طول می‌کشید تا اثرش روی کاغذ خشک شود؟ یک مخترع مجارستانی ۱۹۲ سال پیش خودکار ساخت. خوب است بدانید مخترع خودکاریک روز نامه نگار بود که به علت دیر خشک شدن جوهر خودنویس روی کاغذ، تصمیم گرفت وسیله‌ای برای نوشتن بسازد که هم نوشتن را راحت‌تر کند، هم جوهر روی کاغذ زود خشک شود. لاسلو بیرو از برادر شیمی‌دان خودش کمک گرفت. آن‌ها ساچمه‌ای لغزان را به مخزن جوهری که درون خودکار گذاشته می‌شد، متصل کردند، همین!

خلاصه، سه سال بعد مارسل بیک فرانسوی، اختراع او را خرید و کارخانه‌ای راه انداخت به نام خودکارسازی بیک! این محصول را علی‌اکبر رفوگران به ایران وارد کرد و ما هنوز از آن استفاده می‌کنیم. البته کاش یکی فکری برای تمام شدن جوهر خودکار آن هم درست وسط امتحان می‌کرد.

